

**Konstanty
Radziwiłł**

**Prezes Stałego
Komitetu
Lekarzy Europejskich**

Informatyzacja po europejsku

W Polsce dużo się mówi
(nie zawsze pochlebnie)
o informatyzacji służby zdrowia.

Prace postępują, raz wolniej, raz szybciej, a tymczasem art. 14 unijnej dyrektywy nr 2011/24, **w sprawie stosowania praw pacjentów w transgranicznej opiece zdrowotnej**” dotyczący e-Zdrowia daje podstawę do współpracy i wymiany informacji między państwami członkowskimi działającymi w ramach dobrowolnej sieci skupiającej organy krajowe odpowiedzialne za e-Zdrowie, m.in. w celu zapewnienia ciągłości opieki i bezpieczeństwa pacjenta w aspekcie transgranicznym oraz dla celów zdrowia publicznego i badań naukowych. Unia ma wspierać państwa członkowskie w działaniach na rzecz opracowania wspólnych środków identyfikacji i uwierzytelniania, aby ułatwić przenoszalność danych w transgranicznej opiece zdrowotnej.

Na tej podstawie Komisja Europejska przygotowała dokument „Plan Działań w zakresie e-Zdrowia 2012-2020: innowacyjna ochrona zdrowia w XXI wieku”. Stały Komitet Lekarzy Europejskich (CPME), pozytywnie odnosząc się do dokumentu, zwrócił jednak uwagę na kilka aspektów informatyzacji w tym sektorze.

CPME podkreślił, że informatyzacja musi przede wszystkim wspierać potrzeby pacjenta, jego bezpieczeństwo oraz jakość opieki medycznej i nie może odbywać się pod dyktando producentów i dostawców urządzeń i oprogramowania. Na wszystkich etapach przygotowywania rozwiązań należy zapewnić udział przedstawicieli środowiska lekarskiego. Konieczne jest zapewnienie środków publicznych na szkolenia lekarzy i wdrożenia elementów e-Zdrowia do codziennej praktyki. Warunkiem koniecznym rozwijania się e-Zdrowia w Europie jest zapewnienie od początku budowania systemów krajowych interoperacyjności urządzeń i programów (zwłaszcza w zakresie elektronicznej dokumentacji medycznej, danych ratunkowych, elektronicznych epikryz oraz mobilnych urządzeń wspomagających pacjentów). Niezbędne jest także przygotowanie odpowiednich rozwiązań prawnych zapewniających szeroką możliwość korzystania z rozwiązań z zakresu telemedycyny (zwłaszcza dotyczących kwestii legalności takich procedur, odpowiedzialności zawodowej, ochrony danych i finansowania takich czynności). Istnieje potrzeba opracowania wspólnych zasad autoryzacji i autentyfikacji dokumentacji medycznej. Nie bez znaczenia jest także oczekiwanie, że informatyzacja doczeka się publicznego finansowego wsparcia w zakresie wyposażenia w odpowiednie urządzenia i oprogramowanie, ale także w obszarze szkoleń dla profesjonalistów medycznych i pacjentów.

Dobrze by było, aby te i inne aspekty nadchodzących szybkich zmian, także w Polsce, doczekały się refleksji z udziałem samorządu lekarskiego i organizacji pacjenckich. ■